

Liesma

1973. gada 17. marts

21. APRĪLIS —

KOMUNISTISKĀ SESTDIERAS TALKĀ PIEDALĪSIES VIΣI

Valmieras mēbeļu fabrikas strādnieki, inženieritehniskie darbinieki un kalpotāji joll alsaucīgi uzņēma I. Lihacova Maskavas autorūpniecas labāko brigāžu ierosni — 21. aprīlī sākot komunistisko sestdienas talku. Šo ierosni apsprieda darba iecirkņos.

Visi mūsu uzņemuma strādājošie piedalīsies šajā talkā,

kā, kas veltīta V. I. Lenina vākt 4 tonnas metāla, 103. dzimšanas dienai. Strādnieki datis savu terasīgo darbu, bet kalpotāji un daži inženieritehnisko darbinieku piedalīsies metāllūzī, vāktāna, uzķops teritoriju.

Apsvēruši savas iespējas, fabrikas jaudis nolema talkas dienā izgatavot mēbeles par 17 tūkstošiem rubļu, sa-

lāja dienā strādai ar pān-

pito elektro- un slāpinērē-

giju. Piecpadsmiti būvniecības

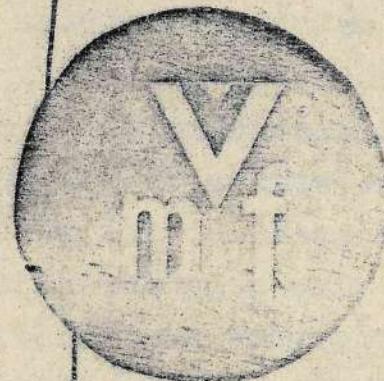
1000 rubļu darba algas

un uzņemuma peļgu — 1,5

tūkstošus rubļu.

O. GUSTSONS,
mēbeļu laukums partijas
pirmorganizācijas sekretārs

mēbeļnieks

FABRIKAS
ADMINISTRĀCIJAS,
PARTIJAS
PIRMORGANIZĀCIJAS
UN FABRIKAS
KOMITEJAS

I Z D E V U M S ■ 1973. G.

No.
(
1

2
MARTS)

IZSKIROŠAIS GADS MŪSU FABRIKĀ

Sociālistiskai sacensībai Pedomju valsts attīstības dažādos posmos ir bijusi dažāda nozīme, tomēr V.I. Lepine formulētie sacensību pamatprincipi ir aktuēli arī šodien. Tie ir masveižība, rezultātu izināšana, iespēja rezultātus salīdzināt, kā arī iespēja atkārtot pieredzi.

Sevišķi svarīga nozīme bija PSKP CK 1971.gada septembra lēmumam "Par sociālistiskās sacensības organizēšanas tālaku uzlabošanu". Sajā lēmumā kritiski novērtēts esošais stāvoklis sociālistiskās sacensības organizēšanā un nosprusti galvenie ceļi tās uzlabošanai. Tāpat sacensības organizēšanas jautājumi skārti arī PSKP CK, PSRS MP, VACP un VKJS CK lēmumā "Par pasākumiem, kas veicami, lai izvērstu rūpniecības, celtniecības un transporta darbinieku vienavienības sociālistisko sacensību par '97. gada tautas saimniecības plāna izpildei pirms termīna".

Seit uzsvērts, ka ar mazākām izmekslām ir jādod vairāk labākas kvalitātes produkcija.

Valmieras mēbeļu fabrikas cehos un iecirkņos strādājošie arī ir iesaistījušies sociālistiskā sacensībā gan individuāli, gan arī brigādēs. Taču šiem jautājumiem dažu cehu iecirkņu meistari nepievērs vajadzīgo nopietnību. Katram iecirkņa meistararam kopā ar arodgrupas ražošanas masu darba organizatoriem ir jāizstrādā saistības iecirkņiem, brigādēm, jāorganizē to piegēmšana katram iecirkņa strādniekiem un jāveic arī to rezumēšana.

Aktīvāka līdzdalība ir jāņem arī cehu administrācijai un cehu komiteju ražošanas masu darba komisijām. Tām ir jākontrolē katrā meistara iecirkņa saistību piegēmšana.

Atlikušajā laikā ir jāpārskata esošas saistības, tā jēkonkretizē, lai marteņēsī visu cehu strādājošiem noformētu sociālistiskās saistības 1973. gadam. Šīm saistībām ir jābūt velvitīm izskirošā piecgades - trīsā gadsā izpildei pirms termīga ar lozungu - "vairāk, lētāk, labāk".

H.Pelsis
Fabrikas komitejas
pri-tājs

Ārā ar kārali?
Pauzes laikā režisori, operatori, literāti un aktrises jautāja cits citam: "Vai tas var būt? Vai tam var ticēt?" Kā tas varēja notikt, ka vesela pasaule, kas eksistēja tepat blakus, bija palikusi nēipazīta un neatklāta?

Studijā neprasīja kīmijas formulas, fizikas likumus vai teikuma analīzi. Vairs neprasīja arī nosaukt Latvijas tēlnieku kādu, dažus gleznotājus, kaut trīs pazīstamākos komponistus; Palūdzanoskaitītikai tautasdziesmas ētrrindi.

Apmulsums. Neviens no filmēšanās pretendentiem nevarēja atcerēties kaut vienu tautasdziesmu. Neprata pat demonstrēt skaistu gaitu.

Režisors inscenētājs ir satraukts. Viņš tomēr domā, ka tās ir elementāras un katram kaut cik kulturālam cilvēkam nepiecišmas zināšanas, kur nu vēl pretendentiem filmēties jaunajā latviešu filmā "Pūt vējiņi".

Taču atstāsim kino. Nule minētais pēmēts no avīzes "Literatūra un māksla" 10. numura. Ja tas, ko neprata un nezināja jaunavas un jaunētāji, attiekto vieglo uz kino, tad vēl tā. Bet stāsta, ka būž ūsim

zināšanām cilvēks esot naba-
dzīgs un nepilnīgs. Arī vis-
parastākā ikdienas dzīvē.
Un jo jaunāk, ja pats to ne-
spzinās !

Ko te lai dara ? Vai
pietiks, ja izsauksimies,
ka karalis ir pliks !
A.Salnājs (TURPMĀK VĒL)

4 x 1 TEIKUMĀ

● Pagājušā gada reci-
zonālizātoru konkursā Lū-
su fabrikā uzvarējusi bri-
gāde - E.Galviņš un
A.Mikītis, kuru priekš-
likuma "Listīsu izgatavo-
šana np režošanas atkritu-
miem" ekonomiskais
efekts 5520 rbl. gadā. -

● Fabrikas plānu daļas
vadītājs E.Pētersone,
galdnieks A.Miemiš un
mašīnstrādnieki A.Bérziņš
un I.Eglītis izbrauku-
ši ekskursiju uz Čehoslo-
vākiju 34 cilvēku lielā
turistu grupā, kurās ve-
dītājs - mūsu fabrikas di-
rektors J.Leinihs. -

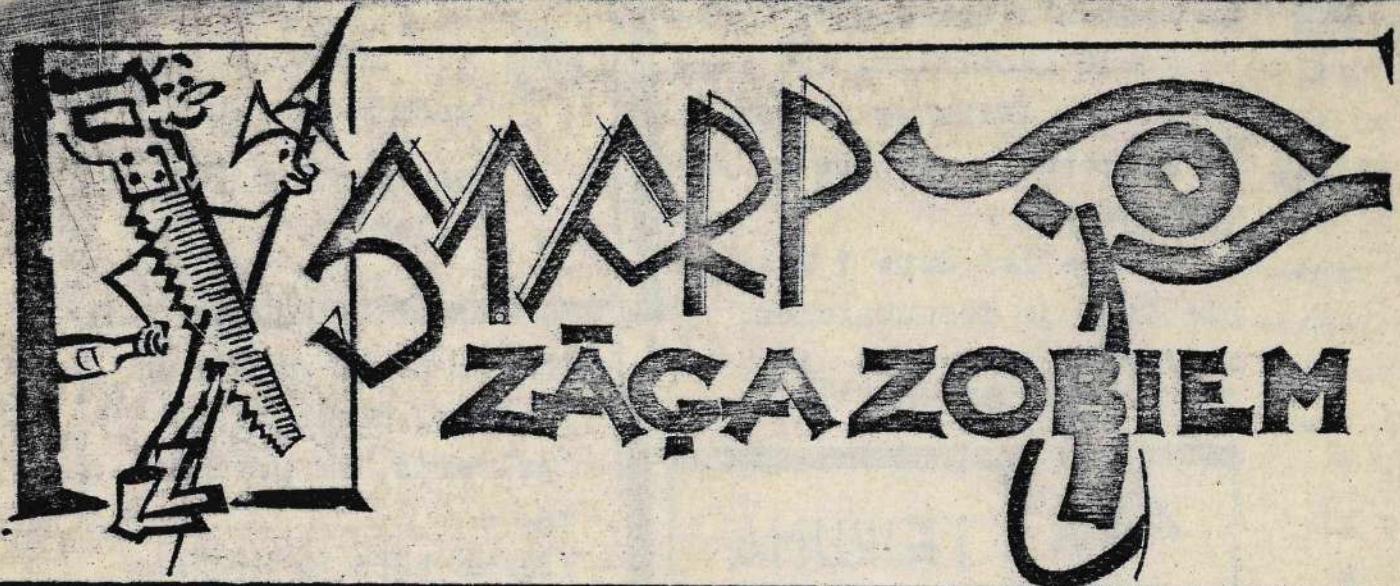
● Dziesmu svētku simtgadei rosiņi gatavojas
Valmieras rajona Kultūras
nams viru koris "Imanta",
kura sastāvā pieci mūsē-
jie : A.Briedis, J.Kirpis,
O.Gustsons, G.Lūkins,
L.Paukšēns. -

● Otrdien, 20.martā,
plkst. 21.13 iestājās pava-
saris. -

Sīs un vēl citas
"gudrības" fabriķā
noklausījies vai
izlāsījis

Andris Briedis

- DDT ir darba drošības
tehnika, novis blusu
pulveris, kā daži do-
mā. -
- Vēlams būtu, ka grāmat-
plauktu montē divas per-
sonas, pie tam gulus stā-
vokli. *
- Balķa tievgālis parasti
ir tievāks par savu otro
galu.
- Darbā neierādos ne tādēļ,
ka biju piedzēries, bet
gan tādēļ ka todien biju
pie ārsta, lai dabūtu
zīmi, ka neesmu piedzēries
- Kamēr ar sievu nerunā-
ju, mums nebija nekādu
pārpratumu.
- Tad es sāku lamāties, lai
arī tā nav manā speciali-
tātē.
- Tehnisko kontroli fabri-
kā veda īpāss brāķa in-
ženieris.
- Man bija kauns skatīties
meistarām acis, jo tie-
šām nebiju dzēris.
- Jau trešo reizi santehni-
ķis sola iztaisīt īdeni.
- Motora defekta dēļ ma-
šīna braucot bieži vien
stāvēja.
- Vislabāk man patīk
iedzert ar nēgiem.

Hi-Ha

Kad arī tērējis bérns ģimenē pie-
dzima meita, sapratu, ka tā ir
vienkārši sievās ietiepība.

A. Brieža teksts

V. Zaka zīmējums

Kā runājam?

Visi esam skolā gājuši. Visi
daīldarbos iepazinuši krāsainu,
sulīgu, skaistu valodu. Bet kāds
ir mūsu valoda?

Visbiežāk - protokoliski sau-
sa, stilistiski neveikla.

Mēs sapulci izvedam (izvest
var, piemēram, kútsmēslus) vai no-
turam (noturēt var, piemēram, nik-
nu suni), sapulcē iznesam lémumu
(kā pārbarotu runci), mēs strādā-
jam kā inženieri un kā galddnieki.
Vejādzētu teikt - strādā par in-
ženieri, par galddnieku. Ja tik ļo-
ti patik šis "kā", lai būtu -
strādā kā zirgs.

Tāpat neiespējami priekšnie-
kam sēdēt pie sevis, neiespējami
pieteikt tālsarunu caur sekretāri.

Visi esam skolā gājuši. Visi
it kā runāt protam. Bet kāds ir
mūsu valoda?

Par to visvairāk derētu pado-
māt tieši inženiertehniskajiem
darbiniekiem.

Andris Briedis.